

№ 226

РЕШЕНИЕ

11.11.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

град Кюстендил

Кюстендилският административен съд
на двадесет и осми октомври
в открито съдебно заседание в следния състав:

две хиляди и шестнадесета година

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ДЕМИРЕВСКИ

ЧЛЕНОВЕ: 1.МИЛЕНА АЛЕКСОВА-СТОИЛОВА

2.НИКОЛЕТА КАРАМФИЛОВА

при участието на секретаря Ирена Симеонова
и в присъствие на прокурор Марияна Сиракова от КОП
като разгледа докладваното от съдия Алексова-Стоилова
административно дело № 241 по описа на съда за 2016г.
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.185 и сл. от АПК.

Радостина Стоянова в качеството на прокурор от Районна прокуратура – Кюстендил протестира чл.13, ал.3, т.2 и т.3, чл.14, ал.1, т.3, чл.15, ал.4, т.3 и т.4, чл.22, ал.2, т.1 и чл.24, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи на градското обзавеждане и за рекламната дейност на територията на Община Кюстендил /наричана по-надолу Наредбата/. Релевира се основанието за оспорване по чл.146, т.4 във вр. с чл.196 от АПК. Противоречието с материалния закон по отделни оспорени текстове е както следва:

1/разпоредбите на чл.13, ал.3, т.2 и т.3 и чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата противоречат на чл.56, ал.5 от ЗУТ, чл.3, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД и чл.31, ал.1 от ЗС – твърди се, че писменото съгласие по ЗУТ е формално изявление с конкретно съдържание, докато нотариалната заверка по см. на чл.590, ал.1, пр.1 от ГПК представлява удостоверяване на подписа с надпис върху документа, при който се изискват действия на нотариус, поради което предвидената в оспорените текстове „по-тежка“ форма на документите е в противоречие с посочените законови правила и въвежда разходи, които не са необходими за спазване на установените задължения.

2/разпоредбите на чл.15, ал.4, т.3 и т.4 от Наредбата противоречат на чл.3, ал.3, чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 и чл.23, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗОАРАКСД и на чл.19, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Република България – твърди се, че въведените ограничения не са предвидени в нормите на ЗУТ, с тях се нарушава принципа за свободна стопанска дейност и ограничението е извън сферите на обществените отношения, които се уреждат в Наредбата;

3/разпоредбите на чл.22, ал.2, т.1 и чл.24, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата противоречат на чл.57, ал.3 от ЗУТ – твърди се, че законовите норми не предвиждат нотариално заверено писмено съгласие за монтиране на РИЕ.

Общо се сочи, че оспорените текстове нарушават изискването на чл.15, ал.1 от ЗНА. Моли се за тяхната отмяна.

В с.з. представителят на КОП поддържа протеста и претендира деловодни разноски за публикуване на оспорването в ДВ.

Пълномощникът на ОбС – Кюстендил с административен адрес: гр.Кюстендил, пл.“Велбъжд“ №1 намира протеста за неоснователен. Според него, изискването за нотариална заверка на подписите върху документите цели улесняване на гражданите за да не се явяват в общината за представяне на писменото си съгласие, а останалите спорни норми не целят облагодетелстване на определени заявители, а изравняване на стопанските субекти в административната процедура.

Кюстендилският административен съд, след запознаване с протеста и приложените по делото писмени доказателствени средства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическата обстановка по спора:

Спорните текстове от Наредбата се намират на л.50-53 от делото. Чл.13, чл.14 и чл.15 са в Глава втора „Преместваеми обекти“, Раздел IV „Ред за поставяне и ползване на преместваемите обекти“, а чл.22 и чл.24 са в Глава трета „Рекламни елементи“, Раздел II

„Изисквания към рекламните елементи“ и Раздел IV „Ред за поставяне и ползване на рекламни елементи“. Съдържанието на тестовете е следното:

„Чл.13. (3) Искането за разрешение за поставяне може да се отправя от:

1.;
2. **лице с писмен договор със собственика на имота или с изрично писмено съгласие от собственика на имота, с нотариално заверен подпис;**
3. **един от съсобствениците на имота с изрично писмено съгласие на останалите собственици на имота, с нотариално заверени подписи.“**

„Чл.14. (1) За издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти в поземлени имоти физически или юридически лица представят следните документи:

1.;
2.;
3. **Документ за собственост, договор със собственика на имота и/или съгласие от съсобствениците на имота с нотариално заверени подписи;**
4.“

„Чл.15. (4) Не се издава разрешение за поставяне на преместваеми обекти на лица:

1.
2.
3. **Който имат задължения към Община Кюстендил.**
4. **Са извършители на незаконно строителство на територията на Община Кюстендил.“**

„Чл.22 (2) Не се разрешава:

1. монтиране на РИЕ върху сграда, имот или съоръжение без нотариално заверено писмено съгласие на техния собственик, а за сгради в режим на етажна собственост съгласно Закона за управление на етажната собственост /ЗУЕС/.

2.;
3.;
4.“.

„Чл.24 (3) Искането за разрешение за поставяне може да се отправя от:

1.;
2. **лице с писмен договор за наем със собственика на имота или с изрично писмено съгласие на собственика на имота, с нотариално заверен подпис.**
3. **един от съсобствениците на имота с изрично писмено съгласие на останалите собственици на имота, с нотариално заверени подписи.“**

Проектът на Наредба с мотивите към него са публикувани на интернет страницата на Община Кюстендил на 04.07.2014г. В мотивите е посочено, че проектът е във връзка с измененията на чл.56, ал.2 от ЗУТ /ДВ, бр.82/26.10.2012г./, като за прилагане на Наредбата не са необходими финансови и други ресурси от бюджета на общината, приложението ѝ ще доведе до неданъчните приходи, а разходите за дейности по управление ще бъдат в по-малък размер от очакваните приходи. Посочено е, че Наредбата съответства с Европейското законодателство, предвид съответствието на ЗУТ с него. Обявена е възможност за предложения и становища на заинтересованите лица по тестовете от Наредбата в 14-дневен срок от публикуване на проекта. С Докладна записка изх.№ 61-00-271/21.07.2014г. кметът на Общината е внесъл проекта на Наредба за разглеждане от ОбС – Кюстендил. Проектът е разгледан от всички Постоянни комисии към ОбС през периода 28.07.2014г. - 30.07.2014г. с положителни решения за приемането му. ОбС е включил Докладната записка на кмета като т.3 от Дневния ред на заседанието от 31.07.2014г. Наредбата е приета с решение №767 на ОбС от заседанието с гласовете на 27 общински съветници. Окончателният текст на Наредбата е публикуван на интернет страницата на Общината на 04.08.2014г.

Съгласно Правилникът за организацията и дейността на ОбС – Кюстендил, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, ОбС се състои от 33 общински съветници /чл.3, ал.2/, проектите за наредби се внасят от общинските съветници и кмета на общината /чл.93, ал.1/, председателят на ОбС разпределя проектите между постоянните комисии /чл.94, ал.1/, които обсъждат проектите не по-рано от 5 дни от предоставянето им на членовете на съответната комисия и представят мотивирани становища /чл.95, ал.1/.

Горната фактическа обстановка се установява и доказва от посочените по-горе писмени доказателствени средства.

С оглед така установената фактическа обстановка протестът на прокурора е допустим. Нормата на чл.186, ал.2 от АПК определя прокурора измежду лицата с право на оспорване на подзаконовите нормативни актове. Наредбата е подзаконов нормативен акт, който съдържа административноправни норми, относими за неопределен и неограничен брой адресати с многократно правно действие съгласно легалната дефиниция на чл.75, ал.1 от АПК. Посочените характеристики определят Наредбата като нормативен административен акт. Съгласно чл.187, ал.1 от АПК правото на оспорване е безсрочно. Съдът притежава териториална и материална компетентност за постановяване на валиден съдебен акт съгласно чл.191, ал.2 във вр. с чл.133, ал.1 от АПК. Претенцията на прокурора е съобразена с възможността по чл.185, ал.2, пр.2 от АПК.

Разгледан по същество, протеста е частично основателен. Съображенията за това са следните:

По препращане от чл.196 от АПК, на основание чл.168, ал.1 от АПК съдът дължи служебната проверка за законосъобразност на оспорените текстове от Наредбата на основанията по чл.146 от АПК.

С оглед регламентацията по чл.21, ал.2 във вр. с ал.1, т.13 от ЗМСМА и делегацията от чл.56, ал.2 и чл.57, ал.1 от ЗУТ Наредбата е издадена от компетентен орган. ОбС има правомощие да решава въпросите от местно значение, включително да определя реда за издаване на разрешения за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи посредством приемане на Наредба с наименование, включващо кръга от уредените в акта обществени отношения. Страните не спорят относно компетентността.

Спазена е формата на оспорените текстове от Наредбата, т.к. мястото и номерацията им съответства на предвидения строеж на нормативните актове по чл.26, ал.1 и ал.2, чл.27 и чл.36 от Указ №883/24.04.1974г. за прилагане на ЗНА във вр. с §7 от ПЗР на ЗНА.

Липсват нарушения на административнопроизводствените правила по приемане на Наредбата.

Вносителят на проекта за Наредба е измежду оправомощените лица по чл.93, ал.1 от Правилника за организацията и дейността на ОбС, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация. Спазено е императивното правило на чл.26, ал.2 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46/2007г./ за публикуване на проекта на Наредбата на интернет страницата на Община Кюстендил най-малко 14 дни преди обсъждането му от ОбС за предложения и становища по проекта от заинтересованите лица. В съответствие с чл.94, ал.1 от Правилника проектът е разпределян за становища на постоянните комисии към ОбС, които са го обсъдили и са взели положителни решения, внесени за обсъждане заедно с ДЗ от вносителя на заседанието на ОбС. По време на приемане на Наредбата на заседанието на ОбС от 31.07.2014г. е спазена процедурата по чл.27, ал.2 и ал.3 от ЗМСМА за кворум и мнозинство. При взимане на решение №767 са присъствали 27 общински съветници от общо 33, което е повече от половината съветници. Решението е взето с гласовете на всички присъстващи, която бройка покрива изискването за мнозинство повече от половината от присъстващите съветници. Гласуването е явно, поради липса на данни в протокола за проведено тайно такова. Спазена е и нормата на чл.77 от АПК за приемане на Наредбата след обсъждане на проекта със становищата на постоянните комисии и изказванията на общинските съветници.

Изпълнена е процедурата по чл.78, ал.3 от АПК за разгласяване на Наредбата във вр. с чл.105, ал.1 от Правилника на ОбС. Разгласяването е осъществено чрез публикуване на текста на Наредбата на интернет страница на Общината.

Спазено е изискването по чл.28, ал.1 и ал.2 от ЗНА /ред. ДВ, бр.46/2007г. във вр. с чл.142, ал.1 от АПК/ за изготвяне на мотиви към проекта на Наредбата. Мотивите са публикувани заедно с проекта и са внесени с него за обсъждане и приемане от ОбС.

Становището на съда по спазването на материалния закон по отделни разпоредби е следното:

Чл.13, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата регламентира лицата с право да поискат разрешаване поставянето на преместваеми обекти в чужд или съсобствен имот. В хипотезата на чужд имот изискването е за наличие на писмен договор със собственика на имота или изрично негово писмено съгласие с нотариално заверен подпис, а в хипотезата на съсобствен имот е необходимо съсобственика да се снабди с изрично писмено съгласие от останалите собственици също с нотариално заверени подписи.

Наредбата е издадена по делегация от чл.56, ал.2 от ЗУТ. Следва да съдържа правен режим на реда за издаване на разрешението за поставяне на преместваеми обекти. В същото време нормата на чл.56, ал.5 от ЗУТ въвежда правилото, че в чужди поземлени имоти разрешението за поставяне на обектите се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ. При сравнение на чл.56, ал.5 от ЗУТ и нормата на чл.13, ал.3, т.2 от Наредбата е видно, че в последната е предвидено допълнително условие, свързано с наличие на нотариална заверка на подписа на собственика на имота. Нотариалната заверка е допълнително условие извън посочената в закона писмена форма. Нормата на чл.56, ал.5 от ЗУТ е императивна, поради което уреденото в нея правило за поведение не може да се преурежда по различен начин в Наредбата. Приложението на делегацията от чл.56, ал.2 от ЗУТ във вр. с правилото на чл.56, ал.5 от ЗУТ не дава възможност за утежняване на правната форма на съгласието, респ. договора с допълнителни реквизити, неуредени в закона. Битието на нормата от Наредбата нарушава правилото на чл.15, ал.1 от ЗНА за съответствие на нормативния акт с нормативните актове от по-висока степен. Безспорно е, че обикновената писмена форма по ЗУТ е различна от предвиденото в Наредбата нотариално удостоверяване на подписа. Това нотариално удостоверяване се извършва в рамките на специално нотариално производство от нотарнус по реда на чл.590, ал.1 от ГПК и има съдържанието по чл.580 от ГПК. Освен, че оспорената разпоредба противоречи на чл.56, ал.5 от ЗУТ, същата нарушава и изискването на чл.3, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД /Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност/. Съгласно дефиницията на чл.1, ал.3 от закона „административно регулиране“ е установяване на нормативни изисквания, чието спазване се осигурява чрез упражняване на административен контрол, който контрол се упражнява от административни органи чрез извършване на проверки на документи и на място за започване и при извършване на стопанска дейност, както и при издаване и отказване на разрешения за извършване на отделна сделка или действие от лицата /вж. чл.1, ал.4, т.1 и т.3 от ЗОАРАКСД/. Съгласно §1, т.3 от ДР на закона „стопанска дейност“ е дейността, извършвана като търговец, дейността на лицата по чл.2 от ТЗ, както и всяка друга дейност, осъществявана с цел печалба. Процедурата по издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти от правоимащите лица, провеждана от главния архитект на общината попада в термина административно регулиране на стопанската дейност, поради което правилата, уредени в Наредбата за осъществяване на тази дейност трябва да са съобразени с разходите на лицата, извършващи дейността, необходими за спазване на законовите изисквания. В случая, с предвидената в Наредбата нотариална заверка на подписа на собственика в договора или на писменото съгласие се въвеждат допълнителни разходи по заплащане на нотариалното удостоверяване, които разходи не са необходими за спазване на установените в чл.56, ал.5 от ЗУТ изисквания. Нарушено е и правилото на чл.4, ал.3 от ЗОАРАКСД, т.к. с разпоредбата на чл.13, ал.3, т.2 от Наредбата се въвеждат допълнителни условия, а не се конкретизират уредените такива в чл.56, ал.5 от ЗУТ за извършване на стопанската дейност.

Изискването на чл.13, ал.3, т.3 от Наредбата за нотариално заверени подписи в писменото съгласие на собствениците на имота в хипотезата на подадено заявление от съсобственик не е уредена в нормите на чл.56 от ЗУТ, но противоречи на чл.31, ал.1 от ЗС, съгласно която норма съсобственикът може да си служи /разбирано да използва лично/ с общата вещ съобразно нейното предназначение и по начин да не пречи на другите

съсобственици според правата на собственост. Нарушенията в ползването водят до право на обезщетение за останалите собственици от деня на писменото поискване. Съгласно задължителните указания в ТР №7/02.11.2012г. на ВКС по тълк.д.№7/2012г. писменото поискване представлява едностранно волеизявление в писмена форма. Подаването на заявление от един от съсобствениците за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект представлява разновидност на ползването на съсобствена вещ. Щом нарушаването на това право се защитава с обикновена писмена форма, няма никакво основание упражняването на действията по управлението на вещта да се извършва в утежнената нотариална форма за удостоверяване на подписите на съсобствениците. В случая, еднаквите правни последици от подаването на заявлението за чуждия и съсобствения имот налагат и еднаква правно разрешение относно формата на документите. По посочени правни доводи режимът по чл.56, ал.5 от ЗУТ следва да се приложи и относно режима за съсобствения имот. Оспорената разпоредба не съответства на правилото на чл.15, ал.1 от ЗНА във вр. с чл.31, ал.1 от ЗС. Същата нарушава и задължението на органа по чл.3, ал.1, т.1 от ЗОАРАКСД, т.к. се въвеждат разходи по нотариалната заверка, които не са необходими за спазването на законовите изисквания по управление на общата вещ.

Възражението на представителя на ответника относно преследваната цел с оспорените тестове от Наредбата не обосновава законосъобразност на изискванията за нотариалната заверка на подписите. Целта за улеснение на гражданите при осъществяване на процедурата противоречи на принципите за законност по чл.4, ал.1 от АПК и за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК. Въведената в ЗУТ и ЗС степен на правна сигурност за страните и органа във връзка с начина на оформяне на документите в административната процедура е достатъчна за постигане на целите по устройствено планиране на територията. Всички останали преследвани цели са извън приложението на правилата по чл.56 от ЗУТ.

Изложеното налага извода, че оспорените разпоредби на чл.13, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата за незаконнообразни в частите относно изразите по т.2 „с нотариално заверен подпис“ и по т.3 „с нотариално заверени подписи“, поради което на основание чл.193, ал.1, пр.2 от АПК съдът ще отмени оспорените норми в посочените техни части. В останалите части нормите са съответни на приложимия материален закон, поради което протеста ще се отхвърли като неоснователен.

Чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата регламентира част от необходимите документи за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект в поземлен имот по отношение заявител ФЛ или ЮЛ. Подобно на разпоредбите на чл.13, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата, изискването включва наличие на документ за собственост, договор със собственика и/или съгласие на съсобствениците на имота с нотариално заверени подписи. Така формулирана, разпоредбата противоречи на посочените по-горе правни норми от по-висока степен. Предпоставките за упражняване на правото от субекта да иска издаване на разрешение за поставяне са заложили и в изискванията към необходимите документи за реализиране на това право. Нотариалната заверка на подписите като форма на съгласие на собственика, респ. съсобствениците на имота не е дължима, поради което необходимите документи, удостоверяващи това съгласие не се следва да съдържат нотариална заверка. По изложените правни съображения оспорената разпоредба в частта „с нотариално заверени подписи“ е незаконнообразна като приета в нарушение на чл.15, ал.1 от ЗНА във вр. с чл.56, ал.5 от ЗУТ, чл.31, ал.1 от ЗС и чл.3, ал.1, т.1 и ал.4 във вр. с чл.4, ал.3 от ЗОАРАКСД, поради което ще се отмени в посочената нейна част. В останалите части разпоредбата е законосъобразна, поради което протеста ще се отхвърли като неоснователен.

Чл.15, ал.4, т.3 и т.4 от Наредбата въвежда забрани за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект на лица със задължения към общината и на извършителите на незаконно строителство на нейната територия.

Забраните не са въведени като ограничения за упражняване на правото в нормите на ЗУТ и ЗОАРАКСД. Същите не се включват и в обхвата на делегацията от чл.56, ал.2 от ЗУТ, т.к. определят материалноправните условия за възникване на правото за поставяне на преместваемите обекти, а не процесуалния ред за неговото упражняване. Следователно, с въвеждане на нормите не се осигурява заложеното в чл.19, ал.1 и ал.2 от Конституцията на Република България основно начало за гарантиране на еднакви правни условия за свободната

стопанска инициатива и в същото време се нарушава правилото на чл.4, ал.2 и ал.3 от ЗОАРАКСД. Всички изисквания, необходими за започване и осъществяване на дадена стопанска дейност, извършване на отделна сделка или действие се уреждат със закон, а с подзаконов нормативен акт могат само да се конкретизират тези изисквания, при спазване на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД. Изискванията за дейността включват в себе си и възможните забрани за нейното упражняване. С оспорените разпоредби се въвеждат ограничения за определени категории лица по териториален признак, несъвместими с изискванията на нормативните актове от по-висока степен. Преследваната със забраните цел е различна от заложената такава в ЗУТ. Процедурата в този ѝ вид нарушава и принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 във вр. с ал.1 от АПК. Изводът от изложеното е, че оспорените норми на чл.15, ал.4, т.3 и т.4 от Наредбата са изцяло незаконосъобразни и като такива на основание чл.193, ал.1, пр.2 от АПК ще се отменят.

Чл.22, ал.2, т.1 от Наредбата въвежда забрана за монтиране на РИЕ без нотариално заверено писмено съгласие на собственика, а за сгради в режим на етажна собственост съгласно ЗУЕС.

Така формулирана, разпоредбата нарушава правилата на чл.57, ал.3 и ал.4 от ЗУТ. Нормата на чл.57, ал.3 от ЗУТ въвежда изискване за издаване на разрешение за поставяне на РИЕ в чужди поземлени имоти и сгради въз основа на изрично писмено съгласие на собственика на имота или сградата или на писмен договор за наетата от съоръжението площ, а нормата на чл.57, ал.4 от ЗУТ изисква изрично писмено съгласие или писмен договор за наем с етажните собственици за поставянето на РИЕ върху сгради - етажна собственост. Следователно, посоченото в оспорената разпоредба на Наредбата изискване за нотариално удостоверяване на документите противоречи на изрично уредените в закона предпоставки за оправомощаване на заявителите. Налице е нарушение на чл.15, ал.1 от ЗНА във вр. с приложимите норми на ЗУТ, което определя незаконосъобразност на оспорената разпоредба в частта ѝ досежно изискването за нотариално заверка на писменото съгласие на собственика.

Чл.24, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата въвежда изисквания за вида на документите от правоимащите лица в административната процедура за издаване на разрешение за поставяне на рекламни елементи. Според оспорените текстове заявителят следва да представи договор или изрично писмено съгласие със собственика на имота, респ. съсобствениците с нотариална заверка на подписите. Оспорените разпоредби в посочените техни части относно въведената нотариална форма на подписите в документите противоречат на чл.57, ал.3 от ЗУТ и чл.31, ал.1 от ЗС във вр. с чл.3, ал.1, т.1 и чл.4 от ЗОАРАКСД, като нарушават целите по чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД и принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК. Конкретните мотиви за коментирания противоречие за идентични с мотивите на съда за частичната незаконосъобразност на тестовите по чл.13, ал.3, т.2 и т.3 от Наредбата, поради което не е нужно тяхното повтаряне. Изложеното налага извод за частична незаконосъобразност на посочените тестове относно нотариалното удостоверяване, които ще се отменят в тази им част, а протеста срещу останалата част на нормите ще се отхвърли като неоснователен.

На основание чл.143, ал.1 във вр. с чл.196 от АПК ОбС – Кюстендил дължи заплащане на сторените от КРП деловодни разноски в размер на 20лв. внесена такса за публикуване на оспорването в ДВ.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло разпоредбите на чл.15, ал.4, т.3 и т.4 от Наредбата за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи на градското обзавеждане и за рекламната дейност на територията на Община Кюстендил, приета с решение №767/31.07.2014г. на ОбС – Кюстендил.

ОТМЕНЯ отчасти разпоредбите на чл.13, ал.3, т.2 и т.3, чл.14, ал.1, т.3, чл.22, ал.2, т.1 и чл.24, ал.3, т.2 и т.3 от посочената по-горе Наредба на Община Кюстендил, както следва:

- чл.13, ал.3, т.2 от Наредбата – относно израза „с нотариално заверен подпис“;
- чл.13, ал.3, т.3 от Наредбата – относно израза „с нотариално заверени подписи“;
- чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата – относно израза „с нотариално заверени подписи“;

- чл.22, ал.2, т.1 от Наредбата – относно израза „**нотариално заверено**“,
- чл.24, ал.3, т.2 от Наредбата – относно израза „**с нотариално заверен подпис**“ и
- чл.24, ал.3, т.3 от Наредбата – относно израза „**с нотариално заверени подписи**“.

ОТХВЪРЛЯ протеста на прокурора при Районна прокуратура – Кюстендил в останалите му части.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - КЮСТЕНДИЛ да заплати на **РАЙОННА ПРОКУРАТУРА - КЮСТЕНДИЛ** деловодни разноси в размер на **20 лв. /двадесет лева/**.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщенията за изготвянето му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

В случай на неподаване на касационна жалба или протест или ако те са отхвърлени от ВАС, на основание чл.194 от АПК решението да се обнародва по начина на обнародване на Наредбата.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

и /

ЧЛЕНОВЕ: 1.

и /

2.

и /

